»Alfa« naše duhovnosti

»Sveti Pavle [...] nas poziva da ne budemo stidljivi u služenju Bogu, nego snažni, puni ljubavi i mudrosti.[1] E sad, na šta ciljati da bismo stekli i razvili ove i sve druge vrline koje su nam neophodne?

Jednostavno je […]: neka Isus živi u nama umesto našeg ega.

Ali koji je način da Isus živi u nama? Biti ljubav kao Bog koji je ljubav (up. *1. Jn* 4, 16). Zato izađimo iz sebe da bismo voleli druge.

Uvek pričamo o ljubavi i možda bi se činilo suvišnim da je i ovog puta naglašavamo.

Ali nije tako. 'Stari čovek' (up. *Ef* 4, 22) – ne ljubav – uvek je spreman da preuzme nadmoć, možda ogrnut hiljadama izgovora. Nova godina koju započinjemo mora da vidi kako u našim ljudima odlučno sja 'novi čovek' (up. *Ef* 4, 24). Tada ćemo dobro postupati tamo gde jesmo; nastavićemo da izgrađujemo Delo, a s njim i Crkvu.

Vratimo se, dakle, onome što je alfa naše duhovnosti: ljubavi. Konačo, ovo je naša harizma. I ovo je elemenat koji je danas i svetu najpotrebniji.

Pogledajmo unokolo. Gde nalazimo ljubav koju je Isus doneo na zemlju? […] Čitamo novine: vesti se gotovo uvek fokusiraju na tužne epizode nasilja. Da, postoji ljudska ljubav koja i dalje veže mnoge porodice i sklapa prijateljstva, ali teško je pronaći hrišćansku ljubav. Možemo da je otkrijemo u nekoj duhovnoj oazi među posvećenim osobama ili zajednicama posvećenih hrišćana. Međutim, u svetu je uglavnom nema.

A nas je Bog podigao i izabrao, zajedno s drugima, upravo da donesemo ovu ljubav. To je dar, veliki dar koji moramo da damo čovečanstvu. [...] Ljubav je stil [našeg Pokreta]. Bacimo se onda na to da volimo! [...] Obnovimo ljubav u svojim srcima. Bacimo se na to da volimo, da bi svet svuda upoznao pravu ljubav!«

Kjara Lubik

1) »Bog nam nije dao duh plahosti, nego snage, dobročinstva i razboritosti« (*2. Tim* 1, 7).

(Tokom telefonske konferencije, Roka di Papa, 9. oktobar 1986.)

Preuzeto iz: »Stil Marijinog dela je ljubav«, u: Kjara Lubik, *Telefonski razgovori*, str. 256. Edicija *Citta nuova*, 2019.